

UOHSX003WD6E

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R113/2011/VZ-18616/2011/310/ASc/JSI

V Brně dne: 13. prosince 2011

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 26. 4. 2011 podaném zadavatelem –

- společností **Krajská zdravotní, a. s.**, IČ 25488627, se sídlem Sociální péče 3316/12A, 401 13 Ústí nad Labem, za niž jedná Ing. Eduard Reichelt, pověřený člen představenstva,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S245/2009/VZ-5686/2010/530/SWa ze dne 7. 4. 2011 ve věci přezkoumání úkonů jmenovaného zadavatele při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Šicí materiály**“, zadávané v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 17. 3. 2009 pod evidenčním číslem 60029178 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 18. 3. 2009 pod evidenčním číslem 2009/S 53-076396, jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **B. Braun Medical, s. r. o.**, IČ 48586285, se sídlem V Parku 2335/20, 148 00 Praha, za niž jedná PharmDr. Jiří Lukeš, jednatel,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S245/2009/VZ-5686/2010/530/SWa ze dne 7. 4. 2011

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – společnost Krajská zdravotní, a. s., IČ 25488627, se sídlem Sociální péče 3316/12A, 401 13 Ústí nad Labem (dále jen „**zadavatel**“), uveřejnil v souladu s § 26 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), v informačním systému o veřejných zakázkách dne 17.3.2009 pod evidenčním číslem 60029178 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 18.3.2009 pod evidenčním číslem 2009/S 53-076396 oznámení otevřeného zadávacího řízení na realizaci veřejné zakázky s názvem „Šicí materiály“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).¹
2. Úřad obdržel podnět k přezkumu úkonů zadavatele ve výše označeném zadávacím řízení. Z předložené zadávací dokumentace nabyl Úřad pochybnost o tom, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když požadoval po uchazečích předložit seznam významných dodávek za posledních 12 měsíců, ačkoliv podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona může k prokázání technického kvalifikačního předpokladu požadovat seznam významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních 3 letech. Dále získal Úřad pochybnost, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem při vymezení způsobu hodnocení dílčího kritéria č. 2 „Kvalita“ a dílčího kritéria č. 3 „Servis“ v zadávací dokumentaci, když způsob hodnocení těchto kritérií nevyjadřuje jejich váhy. Kritérium č. 2 „Kvalita“ má váhu 30 %, avšak je konstruováno tak, že po provedení hodnocení má větší vliv na celkový výsledek než kritérium č. 1 „Cena“ s vahou 60 %. Úřad získal rovněž pochybnost o zákonnosti postupu zadavatele při provádění hodnocení nabídek, neboť zpráva o posouzení a hodnocení nabídek neobsahuje popis způsobu hodnocení nabídek s odůvodněním, přičemž ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek není zřejmé, jak hodnotící komise dospěla k výsledným hodnotám. Ke dni 1. 12. 2009 proto orgán dohledu zahájil správní řízení z moci úřední, za jehož účastníky označil zadavatele a uchazeče, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější – společnost B. Braun Medical, s. r. o., IČ 48586285, se sídlem V Parku 2335/20, 148 00 Praha (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
3. K zahájenému správnímu řízení zadavatel uvedl, že požadavek na reference ve výši 1 mil. Kč od pěti odběratelů za 12 měsíců považuje za zcela oprávněný, neboť plnění veřejné zakázky má být poskytnuto ve značném objemu (50 mil. Kč za 48 měsíců). Zadavatel upozornil, že mohl požadovat reference v hodnotě až 36 mil. Kč za tři roky od jednoho odběratele. Vysvětlil, že požadavek na reference stanovil proto, aby měl jistotu, že uchazeč, který splní kvalifikační předpoklady, nerealizoval významnou dodávku v roce 2006 a od té doby dodával zcela jiné zboží. K nastavení hodnotících kritérií zadavatel mj. uvedl, že hodnotící kritéria byla stanovena jasně, přehledně a shodně pro všechny uchazeče. Zadavatel si byl vědom skutečnosti, že po úplném propočtu veškerých výsledků v rámci dílčího hodnotícího kritéria č. 2 „Kvalita“ došlo k situaci, kdy po zvážení příslušným procentem (30 %), měla tato bodová hodnota větší vliv na výsledný bodový zisk nabídek uchazečů než bodová hodnota dílčího kritéria č. 1 „Cena“ po zvážení příslušným procentem (60 %), a to z toho důvodu, že každý z členů hodnotící komise přiřazoval každému z hodnocených vzorků bodovou hodnotu 1 – 5

¹ Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.

a tyto body byly následně sečteny a vyděleny počtem členů hodnotící komise. K této situaci však došlo proto, že zadavatel chtěl důsledně porovnat a zhodnotit každý jednotlivý vzorek dodávek, aby zajistil, že dodávky vybraného uchazeče budou dostatečně kvalitní a plně v souladu s jeho požadavky. Co se týče vytýkaných nedostatků zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, zadavatel byl přesvědčen, že při zpracování zprávy o posouzení a hodnocení nabídek a ani při samotném hodnocení nabídek nedošlo k pochybení. Stručnost zprávy o posouzení a hodnocení nabídek je dána četností hodnocených skutečností, které nebylo možné obsáhnout do jednoho dokumentu. Popis způsobu hodnocení nabídek s odůvodněním je proto uveden v příslušných přílohách, které tvoří nedílnou součást zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Z těchto příloh lze zjistit nejen bodové hodnocení a jeho slovní popis, ale také to, na základě jakých matematických operací došla hodnotící komise k výslednému pořadí nabídek. Z uvedených důvodů zadavatel navrhoval zastavení správního řízení, neboť dle jeho mínění ke spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona nedošlo.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 7. 4. 2011 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S245/2009/VZ-5686/2010/530/SWa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení
 - a. § 44 odst. 3 písm. f) v návaznosti na § 6 zákona, neboť v zadávací dokumentaci stanovil způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií v rozporu se zásadou transparentnosti, když způsob hodnocení dílčích hodnotících kritérií č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“ nevyjadřuje jejich váhu;
 - b. § 56 odst. 1 písm. a) v návaznosti na ustanovení § 6 zákona, neboť stanovil požadavek na seznam významných dodávek v rozporu s citovaným ustanovením zákona, když požadoval předložení seznamu minimálně pěti odběratelů, kam uchazeči uskutečnili dodávky šicích materiálů v průběhu posledních 12 měsíců, v minimálním objemu 1 000 000 Kč;
 - c. § 79 odst. 1 v návaznosti na § 6 zákona, neboť neprovedl hodnocení nabídek podle jednotlivých dílčích hodnotících kritérií a jejich vah;
 - d. § 80 odst. 1 v návaznosti na § 6 zákona, když neodůvodnil přiřazení konkrétních hodnot u dílčích hodnotících kritérií č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“ a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek neuvedl popis způsobu hodnocení nabídek s odůvodněním,příčemž tyto postupy mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel dne 10. 7. 2009 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem (výrok I. napadeného rozhodnutí). Za spáchání uvedeného správního deliktu Úřad zadavateli ve smyslu § 120 odst. 2 písm. a) zákona uložil pokutu ve výši 200 000 Kč (výrok II. napadeného rozhodnutí).
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se Úřad nejprve zabýval problematikou požadavku na předložení seznamu významných dodávek. S odkazem na § 6, § 56 odst. 1 písm. a), § 56 odst. 2 písm. a) a § 56 odst. 3 písm. a) zákona a čl. III.2.3 „Technická způsobilost“ oznámení o zakázce, uvedl, že zákonodárce při stanovení časového období, za které dodavatel

prokazuje splnění technických kvalifikačních předpokladů, vycházel z charakteru jednotlivých druhů veřejných zakázek. Je zřejmé, že výrobní proces dodávek a služeb je zpravidla kratší než v případě stavebních prací, a proto stanovení delšího časového úseku, za který dodavatel prokazuje, že byl schopen provádět zakázku obdobnou předmětné veřejné zakázce, má svoje opodstatnění. Tento svůj závěr Úřad opřel o čl. 48 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. 3. 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (dále jen „směrnice“). Podle tohoto článku je zřejmé, že období, za které se prokazuje podle zákona technická a odborná způsobilost dodavatele u jednotlivých druhů veřejných zakázek, bylo převzato z citované směrnice i do české právní úpravy. Při posuzování technických kvalifikačních předpokladů je nutné zvažovat nejen nastavení technických parametrů zadavatelem, ale v případě, kdy zákon stanoví i určité časové parametry, je nutné, aby rozhodující subjekt zvažoval i přípustnost změny zákonem stanovených lhůt. Ustanovení § 56 odst. 1 zákona stanoví, že k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na dodávky může veřejný zadavatel požadovat seznam významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních 3 letech. Jelikož zadavatel může zvolit určitý způsob prokázání technických kvalifikačních předpokladů, avšak nesmí tak učinit přísněji než zákon, změnu lhůty by bylo možné připustit pouze tehdy, jestliže by to bylo výhodnější pro uchazeče. Výše uvedený výklad je v souladu i se zásadou zákazu diskriminace, zakotvenou v ustanovení § 6 zákona. Zadavatel tedy nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 1 písm. a) v návaznosti na § 6 zákona, když požadoval předložit seznam minimálně pěti odběratelů, v jejichž prospěch uchazeči uskutečnili dodávky šicích materiálů v průběhu posledních 12 měsíců v minimálním objemu 1 mil. Kč, čímž zkrátil období, za které jsou uchazeči povinni doložit seznam významných dodávek, ze tří na jeden rok. Vzhledem k tomu, že zadavatel svým postupem omezil počet v úvahu přicházejících uchazečů, kteří splňují požadavky zadavatele v dalších dvou letech, mohlo toto porušení zákona podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

6. Další část odůvodnění napadeného rozhodnutí se týkala procesu hodnocení nabídek. Úřad poté, co citoval znění § 6, § 44 odst. 3 písm. f), § 78 odst. 5 a 6, § 79 odst. 1 a § 80 zákona, se nejprve zaměřil na samotné vymezení způsobu hodnocení nabídek. Jak vyplývá z bodu IV.2.1 „Kritéria pro zadání zakázky“ oznámení o zakázce a bodu 7 „Způsob hodnocení nabídek“ zadávací dokumentace, zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil, jaké aspekty či vlastnosti nabízeného plnění hodlá hodnotit, a rovněž uvedl počty bodů, které se v závislosti na míře naplnění požadavků budou jednotlivým nabídkám přidělovat. Výsledná celková hodnota bude vynásobena vahou příslušného kritéria. Zadavatel však do způsobu hodnocení nezahrnul přepočítání získaných bodů, který by zajistil, aby výsledné hodnocení odpovídalo vahám dílčích hodnotících kritérií, což se projevilo až při samotném hodnocení nabídek. V rámci dílčího hodnotícího kritéria č. 2 „Kvalita“ hodnotilo 6 členů hodnotící komise jedním až pěti body celkem 11 vlastností u 8 předložených vzorků šicích materiálů, v tomto kritériu tedy mohla jednotlivá nabídka získat maximálně 2 640 bodů. U kritéria č. 3 „Servis“ hodnotilo 6 členů hodnotící komise jedním až pěti body 7 aspektů každé nabídky, v tomto kritériu tedy mohla jednotlivá nabídka získat maximálně 210 bodů. Tyto hodnoty jsou diametrálně odlišné od možné maximální bodové hodnoty v kritériu č. 1 „Cena“, v němž mohla nejlépe hodnocená nabídka získat maximálně 100 bodů. Celkové bodové hodnoty ani po vynásobení vahami jednotlivých kritérií neodpovídají vzájemnému poměru vyjádřenému

právě vahami dílčích hodnotících kritérií. Zadavatel měl tedy do způsobu hodnocení nabídek uvést, že nabídce, která získá v dílčím hodnotícím kritériu č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“ nejvyšší celkový počet bodů, bude přiděleno bodové hodnocení 100 bodů a další nabídky obdrží počet bodů vypočtený poměrně k nejlépe hodnocené nabídce v daném kritériu. Hodnocení nabídek je klíčovým prvkem v procesu přidělení veřejné zakázky, proto je na stanovení hodnotících kritérií a jejich vah kladen značný význam. Jestliže se zadavatel rozhodne pro způsob hodnocení nabídek podle ekonomické výhodnosti nabídky, jak tomu je v šetřeném případě, měl by především dbát na vymezení základních, rozhodujících požadavků tak, aby celkový počet kritérií byl přiměřený rozsahu veřejné zakázky a umožňoval přehledné a jednoznačné hodnocení nabídek. Úřad tak uzavřel, že stanovený způsob hodnocení v dílčích hodnotících kritériích č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“ je netransparentní, neboť nevyjadřuje váhy stanovené zadavatelem pro tato dílčí kritéria a uchazeči o veřejnou zakázku si nemohli předem vytvořit o způsobu hodnocení dostatečnou představu.

7. K procesu hodnocení nabídek bylo dále v napadeném rozhodnutí uvedeno, že ve zprávě o provedeném posouzení a hodnocení nabídek zadavatel nejprve obecně popsal způsob hodnocení nabídek tak, jak byl uveden v zadávací dokumentaci. Dále informoval o pořadí uchazečů. Přílohou zprávy byly mj. dílčí protokoly a výsledný protokol o hodnocení nabídek. Z výsledného protokolu vyplývá, že v hodnotícím kritériu č. 1 „Cena“ s vahou 60 % bylo v nabídkách přiděleno výsledné hodnocení v rozmezí od 55 do 60 bodů. V rámci dílčího kritéria č. 2 „Kvalita“ s vahou 30 % bylo šesti členy hodnotící komise hodnoceno celkem 8 vzorků každé nabídky, kterým byly přidělovány body od jedné do pěti v 11 podkritériích. Výsledné hodnocení v kritériu č. 2 bylo přiděleno v rozmezí od 108 do 124 bodů. Konečně v dílčím kritériu č. 3 „Servis“ s vahou 10 % byla každá nabídka hodnocena v 7 podkritériích jedním až pěti body. Výsledné hodnocení v kritériu č. 3 bylo přiděleno v rozmezí od 2 do 3 bodů. Orgán dohledu dospěl k závěru, že v souladu se způsobem hodnocení uvedeným v zadávací dokumentaci, a tudíž transparentně, bylo hodnoceno pouze kritérium č. 1 „Cena“, kde výsledné hodnocení odpovídá předem stanovenému vzorci i váze. U dalších dvou kritérií však není zřejmé, jakým způsobem zadavatel dospěl k výslednému hodnocení, neboť výsledné hodnoty neodpovídají způsobu hodnocení uvedenému v zadávací dokumentaci. Výsledné hodnoty navíc neodpovídají ani vahám stanoveným pro tato kritéria, když kritérium č. 2 „Kvalita“ má váhu 30 %, a přitom mu bylo přiděleno až dvakrát více bodů než kritériu č. 1 „Cena“ s vahou 60 %. Naproti tomu hodnocení dílčího kritéria č. 3 „Servis“ dosahuje v porovnání s ostatními dílčími kritérii pouze nepatrných hodnot, přestože vzhledem k váze tohoto kritéria měly maximální hodnoty dosahovat třetiny hodnot u kritéria „Kvalita“ a šestiny hodnot u kritéria „Cena“. Zadavatel ve svém vyjádření ke způsobu výpočtu výsledného hodnocení uvedl, že po sečtení veškerých výsledků v rámci dílčího hodnotícího kritéria č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“ byly tyto body následně vyděleny počtem členů hodnotící komise a poté vynásobeny vahou příslušného dílčího kritéria. Pro tento postup se však zadavatel rozhodl až v průběhu hodnocení nabídek. V rámci hodnocení nabídek je zadavatel, resp. jeho hodnotící komise, povinna hodnotit nabídky podle všech hodnotících kritérií při zohlednění procentuálních vah a v souladu se způsobem hodnocení, který stanovil zadavatel v zadávacích podmínkách. Hodnotící komise musí při hodnocení nabídek postupovat takovým způsobem, aby jak dílčí hodnotící závěry, tak celkový výsledek hodnocení byly založeny na objektivních hodnotách; to vše za účelem možnosti zpětné

kontroly a přezkoumatelnosti hodnocení. V šetřeném případě zadavatel hodnotil dílčí hodnotící kritéria č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“ v rozporu se způsobem hodnocení stanoveným v zadávací dokumentaci. Hodnocení nabídek je navíc netransparentní a tudíž nepřezkoumatelné, neboť ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek není patrné, jak zadavatel dospěl k výsledným hodnotám u dílčích hodnotících kritérií č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“.

8. Ke zprávě o posouzení a hodnocení nabídek Úřad připomněl, že součástí zprávy o posouzení a hodnocení nabídek byly také protokoly o hodnocení dílčích hodnotících kritérií č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“ jednotlivými členy hodnotící komise. Členové hodnotící komise zapisovali svá bodová hodnocení (1 až 5 bodů) do tabulek, ve kterých byly uvedeny hodnocené vlastnosti u každého dílčího kritéria. Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek však neobsahovala zdůvodnění přiřazení konkrétních hodnot u každého dílčího hodnotícího kritéria jednotlivé nabídky, a tedy z ní není patrné, na základě jakých skutečností se hodnotitelé rozhodli pro přidělení určitého počtu bodů. Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek je základním dokumentem z hlediska přezkoumatelnosti postupu zadavatele. Proto je nezbytné věnovat zvýšenou pozornost náležitému odůvodnění, a to zvláště u kritérií neměřitelných. Aby bylo celkové hodnocení nabídek transparentní s možností ověření jeho správnosti a přezkoumání výběru nejvhodnější nabídky, je třeba znát důvody, které vedly jednotlivé hodnotitele k rozdílnému bodovému hodnocení u stejného kritéria, a proto je nutné počet přidělených bodů slovně okomentovat. Nezdůvodnění přidělení konkrétních hodnot u každého dílčího hodnotícího kritéria mohlo podstatně ovlivnit průběh hodnocení, a tím i výběr nejvhodnější nabídky. Nelze totiž vyloučit, že kdyby členové komise odůvodňovali přiřazení každé konkrétní hodnoty, mohlo i samotné hodnocení nabídek dopadnout jinak.
9. Závěrem napadeného rozhodnutí se orgán dohledu vyjádřil k uložené sankci. Poté, co ověřil podmínky pro její uložení a odkázal na § 120 odst. 1 písm. a), § 120 odst. 2 písm. a) a § 121 odst. 2 a 3 zákona, konstatoval, že horní hranice možné pokuty činí v přezkoumávaném případě 1 532 541 Kč. Při posouzení závažnosti správního deliktu vzal Úřad v úvahu, že zadavatel svým postupem při zadávání veřejné zakázky porušil jednu ze základních zásad zadávacího řízení, tj. zásadu transparentnosti, a to při hodnocení nabídek, které je klíčovým prvkem v procesu zadávání veřejné zakázky. Netransparentnost hodnocení nabídek mohla podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Nelze totiž vyloučit, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, vymezil způsob hodnocení nabídek transparentně a nabídky poté v souladu se stanoveným způsobem hodnocení hodnotil, mohla být jako nejvhodnější vybrána nabídka jiného uchazeče. Uvedený postup zadavatele tak mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Při stanovení výše pokuty vzal Úřad jako polehčující okolnost v úvahu tu skutečnost, že zadavatel v dílčím hodnotícím kritériu č. 2 „Kvalita“ hodnotil velké množství aspektů na širokém spektru vzorků šicích materiálů, a z tohoto důvodu bylo hodnocení nabídek organizačně i časově náročné, což mohlo vést k tomu, že hodnotící komise se nezabývala podrobným zdůvodňováním přiřazování konkrétních bodových hodnot. Zadavatel rovněž nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 1 písm. a) v návaznosti na § 6 zákona, když po uchazečích požadoval předložit seznam minimálně pěti odběratelů, kterým uchazeči uskutečnili dodávky šicích materiálů v průběhu

posledních 12 měsíců v minimálním objemu 1 000 000 Kč, čímž zkrátil období, za které jsou uchazeči povinni doložit seznam významných dodávek, ze tří na jeden rok. Tím opět mohlo dojít k zúžení okruhu potenciálních dodavatelů a potažmo k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Ve světle nálezu Ústavního soudu č. 405, publikovaného ve Sbírce zákonů, částka 142/2002 Sb., dospěl Úřad s ohledem na výši finančních prostředků, kterou zadavatel disponuje, k závěru, že uložená pokuta nebude mít likvidační efekt na jeho hospodaření. Pokutu tedy Úřad uložil na samé horní hranici, čímž preferoval její funkci preventivní.

III. Námitky rozkladu

10. Proti napadenému rozhodnutí obdržel Úřad v zákonné lhůtě dne 27. 4. 2011 rozklad zadavatele, v jehož úvodu byl stručně shrnut dosavadní průběh zadávacího a správního řízení. Jako hlavní důvod pro podání rozkladu označil zadavatel nezákonnost napadeného rozhodnutí vyplývající z nesprávně zjištěného skutkového stavu týkajícího se Úřadem konstatovaných porušení zákona. Zadavatel nesouhlasí ani se závěrem, že nepostupoval v zadávacím řízení v souladu se zákonem, ani se závěrem, že svými postupy mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
11. K pochybnostem Úřadu o zákonnosti požadavku na předložení seznamu významných dodávek za posledních 12 měsíců (konkrétně pěti odběratelů, kterým uchazeč dodal šicí materiály v min. objemu 1 mil. Kč), zadavatel vysvětluje, že šicí materiály měly být dodávány hned několika nemocnicím. Jedná se tedy o plnění značného objemu (viz předpokládaná hodnota veřejné zakázky ve výši 50 mil. Kč bez DPH během 48 měsíců) a vítězný uchazeč bude muset být schopen během zmíněných 4 let zajistit dodávky, jejichž cena byla obdobná částce 50 mil. Kč bez DPH, tj. poskytnout plnění ve výši cca 1 mil. Kč bez DPH za měsíc. Zadavatel usiloval o účast takových dodavatelů, kteří budou schopni veřejnou zakázku takového objemu plnit bez ohrožení chodu nemocnic a potažmo zdraví pacientů, a naopak chtěl zabránit účasti takových subjektů, kteří realizovali významnou dodávku v roce 2006 a od té doby dodávali zcela jiný druh zboží. Zadavatel v této souvislosti uvádí, že mohl v rámci prokázání technických kvalifikačních předpokladů požadovat jako významnou dodávku v celkové výši 36 mil. Kč bez DPH v posledních třech letech od jednoho dodavatele. Namísto uvedeného však stanovil, že technické kvalifikační předpoklady splní ten uchazeč, který doloží, že v průběhu posledních dvanácti měsíců uskutečnil dodávky šicích materiálů v minimálním objemu 1 mil. Kč minimálně pěti odběratelům, čímž dle svého názoru umožnil účast mnohem více subjektů. Zadavatel rovněž poukazuje na to, že jeho požadavek představoval min. úroveň požadovaných technických kvalifikačních předpokladů, tj. že nevyloučil možnost, aby uchazeči uváděli významné dodávky, které realizovali v posledních třech letech, resp. takové, které jsou v posledních třech letech realizovány, ale v posledních dvanácti měsících splňují požadavky zadavatele. Zadavatel tak trvá na tom, že jeho postupem nebyl dotčen ani § 6 zákona, ani nemohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.
12. V další části rozkladu shrnuje zadavatel stanovená dílčí kritéria hodnocení a jejich váhy. Odmítá argumentaci Úřadu, že do způsobu hodnocení nezahrnul přepočtení získaných bodů,

který by zajistil, aby výsledné hodnocení odpovídalo vahám dílčích hodnotících kritérií, což se projevilo až při hodnocení nabídek. Taktéž se ohrazuje proti tvrzení, že zvolený způsob hodnocení neodpovídal přiřazeným vahám, a tudíž byl netransparentní. Co do nastavení hodnotících kritérií zadavatel uvádí, že postupoval plně v souladu s § 78 zákona, když jednotlivým hodnotícím kritériím přiřadil konkrétní váhy, a dále, když předmětem hodnocení učinil takové skutečnosti, které se vztahovaly k nabízenému plnění. Taktéž nastavení hodnotících kritérií a způsob hodnocení nabídek byly stanoveny jasně, přehledně a shodně pro všechny uchazeče. Pokud měli uchazeči pochybnosti o způsobu hodnocení, měli se na zadavatele obrátit s žádostí o doplňující informace ve smyslu § 49 zákona. Z toho, že se tak nestalo, zadavatel dovozuje, že pochybnosti o nastaveném způsobu hodnocení nevznikly. Zadavatel v této souvislosti uznává, že po úplném propočtu veškerých výsledků v rámci dílčího hodnotícího kritéria č. 2 „Kvalita“ došlo k situaci, kdy po zvážení příslušným procentem měla tato bodová hodnota větší vliv na výsledný bodový zisk než bodová hodnota z dílčího kritéria č. 1 „Cena“ s vahou 60 %. K této situaci došlo proto, že zadavatel chtěl důsledně porovnat a zhodnotit každý jednotlivý vzorek, aby zjistil, zda nabídky zaručují poskytnutí kvalitního plnění. Vzhledem k tomu, že všechny nabídky byly hodnoceny shodně, byly i výchozí podmínky pro všechny uchazeče shodné a zadavatelův postup nemohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

13. Co se týče vytýkaných nedostatků zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, zadavatel je přesvědčen, že pro hodnocení může použít i taková kritéria, která nejsou objektivně měřitelná a porovnatelná. S ohledem na specifika předmětu plnění by hodnocení podle číselně vyjádřitelných kritérií nebylo možné. Zadavatel trvá na tom, že způsob hodnocení je podrobně ve zprávě popsán, včetně toho, jaké skutečnosti byly předmětem hodnocení v rámci jednotlivých kritérií a podkritérií a proč byla každá nabídka hodnocena konkrétním počtem bodů a jakými matematickými metodami. Subjektivní posouzení členy hodnotící komise nepředstavuje dle jeho názoru rozpor se zákonem. Zadavatel dále poukazuje na četnost hodnocených skutečností, které z důvodu přehlednosti nemohly být zahrnuty do jediného dokumentu. Popis toho, jak hodnotící komise dospěla k výsledným hodnotám, je uveden v příslušných přílohách (protokolech) tvořících nedílnou součást zprávy. Ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek je rovněž uveden seznam posouzených a vyřazených nabídek s uvedením důvodu vyřazení, popis způsobu hodnocení zbývajících nabídek s odůvodněním, výsledek hodnocení nabídek, údaj o tom, jak byly nabídky hodnoceny v rámci jednotlivých hodnotících kritérií, a údaj o složení hodnotící komise. Co do jednotlivých počtů bodů uvedených ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek uvádí zadavatel, že přepočtem jednotlivých číselných údajů uvedených v této zprávě lze na základě způsobu hodnocení dospět ke shodným výsledkům, jakých dosáhla komise v rámci aktu hodnocení nabídek.
14. Zadavatel proto považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a nesprávné, a předsedovi Úřadu navrhuje, aby jej zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení a aby současně vyslovil právní názor, jímž bude Úřad při novém rozhodování vázán.

IV. Řízení o rozkladu

15. Správní orgán prvního stupně určil usnesením č. j ÚOHS-S245/2009/VZ-8413/2011/530/SWa ze dne 24. 5. 2011 vybranému uchazeči lhůtu pěti dnů k vyjádření k podanému rozkladu.
16. Vybraný uchazeč v podaném vyjádření nesouhlasí s rozhodnutím Úřadu a plně se ztotožňuje s argumentací zadavatele uvedenou v rozkladu. Nad rámec skutečností uvedených v rozkladu uvádí vybraný uchazeč, že šicí materiály jsou velmi důležitým prvkem operace, často na pevnosti sutury závisí život pacienta, a proto do výběru vstupují takové věci, jako je rutina, zvyklosti, návyky, subjektivní hlediska. Rozhodují nejen objektivně dobře změřitelné vlastnosti, jako je délka, chemické složení, ale i způsob splétání, potah, pevnost uzlu, ohebnost a poddajnost vlákna, apod. Tato kritéria jsou natolik komplikovaná, že je zvykem dát i na subjektivní hodnocení operatérů, proto se poskytuje řada vzorků. Je naprosto klíčové, aby operatér měl správný druh vlákna, které mu nezvýší počet komplikací, aby nemusel měnit chirurgickou techniku a aby se neprodloužila doba operace. Je zřejmé, že existuje velký rozdíl i mezi jednotlivými chirurgickými školami a zvyklostmi, proto se často dodavateli stávají firmy s velmi širokým sortimentem, který dokáže uspokojit co nejširší spektrum chirurgů. Na vypsání výběrového řízení na šicí materiály neexistuje jednotná metodika, ale vybraný uchazeč hodnotí předmětné zadávací řízení jako jedno z nejpečlivějších za poslední léta. V daném případě předmět plnění veřejné zakázky představuje natolik specifickou oblast, že hodnocení nabídek uchazečů pouze podle číselně vyjádřitelných a měřitelných hodnot by bylo prakticky nemožné. Hodnocení nabídek proběhlo zcela v souladu s vyhlášenými kritérii hodnocení a způsob hodnocení byl podrobně, transparentně a přezkoumatelně popsán ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, která rovněž dokládá, jaké skutečnosti byly předmětem hodnocení v rámci jednotlivých kritérií, případně podkritérií, a proč byla každá nabídka hodnocena konkrétním počtem bodů.
17. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
18. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
19. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S245/2009/VZ-5686/2010/530/SWa ze dne 7. 4. 2011 rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. f) v návaznosti na § 6 zákona, § 56 odst. 1 písm. a) v návaznosti na § 6 zákona, § 79 odst. 1 v návaznosti na § 6 zákona a § 80 odst. 1 v návaznosti na § 6 zákona jednáním, která byla v podrobnostech popsána v bodě 4 odůvodnění tohoto rozhodnutí, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem, za což mu Úřad uložil pokutu ve výši 200 000 Kč, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Taktéž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se plně ztotožnil. V další části odůvodnění

tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

20. Jak je z podaného rozkladu zjevné, zadavatel vznáší prakticky tytéž argumenty jako ve správním řízení prvního stupně, se kterými se Úřad dostatečným způsobem vypořádal v napadeném rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, jakými úvahami byl Úřad při rozhodování veden, z jakých podkladů a důkazů vycházel a jak je vyhodnotil, a proto by z hlediska procesní ekonomie postačovalo na tyto závěry Úřadu pouze odkázat. Taktéž není zřejmé, v čem konkrétně spočívalo nesprávné posouzení skutkového stavu, resp. co bylo nesprávně zjištěno, neboť omezuje-li se rozklad na parafrázování předchozích vyjádření zadavatele a nevnáší-li do věci skutkově a právně nic nového, není ani nic, s čím by bylo možné v řízení o rozkladu polemizovat. Přesto, a to zejména kvůli pochybnostem o samotné zákonnosti napadeného rozhodnutí, bude níže o jednotlivých dílčích rozkladových námitkách pojednáno znovu. Připomínám však, že samotná skutečnost, že se Úřad nepřiklání k právnímu názoru zadavatele a vybraného uchazeče, nezakládá bez dalšího nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí.
21. K požadavku na předložení seznamu významných dodávek za posledních 12 měsíců uvádím shodně s orgánem dohledu, že ustanovení § 56 odst. 1 zákona obsahuje omezený výčet dokladů, které může zadavatel po uchazečích požadovat, a to nejen z hlediska jejich počtu, ale taktéž co do jejich druhu a charakteru. Stanoví-li § 56 odst. 1 písm. a) zákona, že zadavatel může po uchazečích požadovat předložení seznamu významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních 3 letech s uvedením jejich rozsahu a doby plnění, je nutné trvat nejen na nastavení technických, ale i časových parametrů. Není tedy možné, aby zadavatel libovolně měnil období, za které je uchazeč povinen technické kvalifikační předpoklady prokázat, a to zejména nikoli, pokud by změnou nastavil přísnější požadavky než zákon. Nutnost respektovat časová období stanovená v § 56 odst. 1 písm. a) zákona, stejně jako časová období stanovená v § 56 odst. 2 písm. a) či § 56 odst. 3 písm. a) zákona, vyplývá z povahy jednotlivých druhů veřejných zakázek (tj. veřejných zakázek na dodávky, služby a stavební práce), neboť výrobní a dodací proces dodávek a služeb je zpravidla výrazně kratší než v případě stavebních prací. Zákon v tomto směru ostatně transponuje obdobná ustanovení směrnice. Uchazečům je tak pro prokázání schopnosti provádět zakázku na stavební práce dán delší časový úsek (pět namísto tří let) než u prokázání schopnosti realizovat dodávky nebo služby. Z této skutečnosti je evidentní, že časový úsek, v rámci něhož uchazeč „referenční“ plnění ve prospěch jiných odběratelů prokazuje, není stanoven samoúčelně, a je tedy třeba jej respektovat.
22. Jakkoli jsem si vědom skutečnosti, že zadavatel požadavek na seznam významných dodávek vzhledem k předpokládané hodnotě veřejné zakázky nastavil relativně mírně, tato okolnost nic nemění na tom, že v rozporu se zákonem zkrátil časové období, za které jsou uchazeči povinni splnění předmětného technického kvalifikačního předpokladu prokázat. Ať již zadavatel zamýšlel stanovit požadavek na seznam významných dodávek v jakékoli úrovni (tj. mírněji či přísněji), nic mu nebránilo ho adekvátně „přepočítat“ na zákonem požadované

období tří let tak, aby požadovaná úroveň korespondovala náročnosti a objemu plnění; jinými slovy, zadavatel nemusel zkracovat časové období, ale skutečně mohl, jak sám naznačil, zvýšit minimální finanční objem, kterého mají tyto „referenční“ zakázky dosáhnout. Tím, že zadavatel zkrátil časové období, za které jsou uchazeči povinni prokazovat technické kvalifikační předpoklady, vyloučil z účasti v soutěži o veřejnou zakázku ty uchazeče, kteří sice kvalifikační předpoklad v průběhu posledních 12 měsíců nesplnili, avšak kteří by toho byli schopni v uplynulých dvou a třech letech. Jak již Úřad mnohokrát vyslovil v předchozí praxi, každé zúžení okruhu potenciálních dodavatelů může ve svém důsledku znamenat, že zadavatel zabránil tomu, aby obdržel i nabídky jiných uchazečů, z nichž některé mohly být výhodnější než nabídka vybraného uchazeče. Omezení soutěže o veřejnou zakázku tak již historicky patří mezi nejzávažnější porušení zákona.

23. Stran stanovení způsobu hodnocení nabídek upozorňuji nejprve na skutečnost, že sám zadavatel v podaném rozkladu přiznal, že způsob hodnocení nabídek byl v zadávací dokumentaci stanoven tak, že výsledné poměry hodnot získaných při hodnocení nabídek v jednotlivých kritériích neodpovídaly jejich vahám – po provedeném hodnocení má největší vliv na celkový výsledek kritérium č. 2 „Kvalita“, ačkoli mu zadavatel stanovil váhu pouhých 30 % (kritériu č. 1 „Cena“ byla přiřazena váha 60 %). Ačkoli tedy zadavatel váhy jednotlivým dílčím hodnotícím kritériím nepochybně stanovil (viz bod 7 zadávací dokumentace), způsob přidělování konkrétního počtu bodů nabídkám v jednotlivých dílčích hodnotících kritériích lze ve vztahu k vahám těchto dílčích hodnotících kritérií označit za kontradiktorní. Zadavatel sice v zadávací dokumentaci vyjmenoval, které aspekty a vlastnosti nabídky bude hodnotit a uvedl i počty bodů, které v závislosti na míře splnění jeho představ bude nabídkám přidělovat, stejně jako uvedl, že výsledný počet bodů bude násoben vahou příslušného kritéria, avšak jím popsáný způsob hodnocení neobsahuje přepočtení získaných bodů, který by zajistil, aby výsledné hodnocení ve všech dílčích hodnotících kritériích odpovídalo jejich vahám. Jak již správně vysvětlil orgán dohledu v napadeném rozhodnutí, jednotlivá dílčí hodnotící kritéria se významně lišila co do maximálního množství přidělených bodů. Zatímco v dílčích kritériu č. 1 „Cena“ mohla nabídka obdržet nejvýše 100 bodů, v kritériu č. 2 „Kvalita“ až 2640 bodů a v kritériu č. 3 „Servis“ až 210 bodů. Jedná se o výrazně odlišné hodnoty, které ani po vynásobení vahami jednotlivých kritérií neodpovídají stanovenému vzájemnému poměru hodnotících kritérií. Zadavatel tedy měl stanovit, že nejlepší nabídky v dílčích hodnotících kritériích č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“ obdrží počet bodů vypočtený poměrně k nejlépe hodnocené nabídce v daném kritériu. Nestačí tedy, aby byl způsob hodnocení stanoven pro všechny uchazeče stejně; musí být stanoven také logicky a srozumitelně, aby si uchazeči mohli učinit představu o preferencích zadavatele, a tomu přizpůsobit své nabídky. Zvolený způsob hodnocení a metoda přidělování bodů může výsledek hodnocení podstatně ovlivnit, což Úřad již konstatoval ve svých předchozích rozhodnutích.
24. Nemohu rovněž dát za pravdu tvrzení, že důkazem jasnosti a jednoznačnosti zadávací dokumentace, pokud jde o způsob hodnocení nabídek, je fakt, že zadavatel neobdržel žádnou žádost o doplňující informace. Zadavatel zcela v této argumentaci odhlíží od skutečnosti, že rozpory ve výsledných poměrech hodnot se projevily až při samotném hodnocení nabídek, a tedy uchazeči nemohli v době, kdy bylo možné žádosti o doplňující

informace podat, ještě plně předvídat, že výsledné hodnocení v rámci jednotlivých hodnotících kritérií nebude odpovídat vahám stanoveným v zadávacích podmínkách.

25. Co se týče procesu hodnocení podle hodnotících kritérií, stejně jako orgán dohledu jsem dospěl k závěru, že v souladu se způsobem hodnocení uvedeným v zadávací dokumentaci, a tudíž transparentně, bylo hodnoceno pouze kritérium č. 1 „Cena“, kde výsledné hodnocení odpovídá předem stanovenému vzorci i váze uvedeného kritéria podle bodu 7 zadávací dokumentace. U dalších dvou kritérií č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“ není zřejmé, jakým způsobem zadavatel dospěl k výslednému hodnocení, neboť výsledné hodnoty neodpovídají způsobu hodnocení uvedenému v zadávací dokumentaci. Výsledné hodnoty navíc neodpovídají ani vahám stanoveným pro tato kritéria, když kritérium č. 2 „Kvalita“ má váhu 30 %, a přitom mu bylo přiděleno až dvakrát více bodů než kritériu č. 1 „Cena“ s vahou 60 % (na tuto disproporci bylo upozorňováno i výše). Naproti tomu počet bodů přidělený v rámci dílčího kritéria č. 3 „Servis“ dosahuje v porovnání s ostatními dílčími kritérii pouze nepatrných hodnot, přestože vzhledem k váze tohoto kritéria měly maximální hodnoty dosahovat třetiny hodnot u kritéria „Kvalita“ a šestiny hodnot u kritéria „Cena“. Zadavatel rovněž přiznal, že po sečtení veškerých výsledků v rámci dílčího hodnotícího kritéria č. 2 „Kvalita“ a č. 3 „Servis“ byly přidělené body vyděleny počtem členů hodnotící komise a poté vynásobeny vahou příslušného dílčího kritéria. O takovém zamýšleném postupu však není v zadávací dokumentaci vůbec zmínka, a tím pádem je nutné jej označit za netransparentní, protože se pro něj zadavatel rozhodl až v průběhu hodnocení nabídek. Zadavatel tak nerespektoval způsob hodnocení stanovený v zadávací dokumentaci, která je hlavním a stěžejním dokumentem, z něhož si uchazeči utvářejí představu o tom, jak mají koncipovat své nabídky a jak tyto nabídky budou hodnoceny, na co bude kladen důraz a jaké vlastnosti nabídky zadavatel preferuje. Tím opět mohlo dojít k podstatnému ovlivnění pořadí úspěšnosti nabídek, neboť nelze vyloučit, že při volbě jiné vhodné metody hodnocení, respektující a odrážející zvolenou váhu dílčích hodnotících kritérií, mohla být vybrána nabídka jiného uchazeče.
26. Konečně k obsahu zprávy o posouzení a hodnocení nabídek uvádím nejprve v obecné rovině, že dikce ustanovení § 80 zákona zakotvuje obligatorní náležitosti zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, mezi něž kromě jiného patří popis způsobu hodnocení nabídek s odůvodněním a údaj o tom, jak byly nabídky hodnoceny v rámci jednotlivých hodnotících kritérií, tj. slovní popis. Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek v rozsahu citovaného ustanovení je důležitým podkladem pro přezkum hodnocení nabídek Úřadem, a proto jen takto zpracovaná zpráva, spolu s další nezbytnou dokumentací, umožní zadavateli prokázat, že posouzení a hodnocení nabídek bylo provedeno objektivně a v souladu se zákonem, což se v daném případě nestalo. Lze sice souhlasit se zadavatelem, který uvádí, že z protokolů o provedeném hodnocení, tvořících nedílné součásti zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, lze dovodit, jaké vlastnosti byly u předložených vzorků hodnoceny a kolik bodů jim bylo přiděleno v konkrétním subkritériu, nejsou z ní ale vůbec seznatelné konkrétní důvody pro přidělení konkrétního počtu bodů v jednotlivých subkritériích. Nepřezkoumatelnost zprávy o posouzení a hodnocení nabídek zakládá to, že ze zprávy ani z jejích příloh není patrné, proč se členové hodnotící komise rozhodli přidělit určitý počet bodů za tu či onu vlastnost hodnoceného vzorku. Aby bylo celkové hodnocení nabídek transparentní

s možností přezkoumání výběru nejvhodnější nabídky, je třeba znát důvody, které vedly jednotlivé hodnotitele k rozdílnému bodovému hodnocení u stejného kritéria. K hodnotícím tabulkám je tedy nutné připojit i písemné zdůvodnění počtu přidělených bodů, tj. stručné slovní okomentování názoru a postupu hodnotitele, případně upřesnění, na základě jaké úvahy přidělil hodnotitel té které nabídce vyšší nebo nižší počet bodů. Pouze podrobným popisem hodnocení a odůvodněním výběru nejvhodnější nabídky dojde k naplnění zásady transparentnosti zadávacího řízení, a tím i vyloučení možnosti podstatného vlivu na výběr nejvhodnější nabídky. Nezdůvodnění přidělení konkrétních hodnot u každého dílčího hodnotícího kritéria jednotlivé nabídky mohlo podstatně ovlivnit průběh hodnocení nabídek a tím i výběr nejvhodnější nabídky. Nelze totiž vyloučit, že kdyby členové komise odůvodňovali přiřazení každé konkrétní hodnoty, mohlo i samotné hodnocení nabídek dopadnout jinak.

27. Pro úplnost dodávám, že hodnocení nabídek je klíčovým prvkem v procesu výběru nejvhodnější nabídky, a proto je na něj kladen velký význam, a to nejen ze strany dodržení formálního postupu, ale i co do objektivit hodnocení. Z toho důvodu musí být hodnocení nabídek zpracováno zadavatelem dostatečně transparentně a průkazně, aby bylo možné jej přezkoumat. Tento přezkum se však netýká přezkoumávání myšlenkových pochodů členů hodnotící komise při hodnocení jednotlivých nabídek, ale pouze přezkumu obligatorních náležitostí zprávy tak, jak jsou stanoveny zákonem. Z uvedených důvodů není nijak zadavateli vytýkáno, že pro hodnocení vzorků zvolil subjektivní hodnotící kritéria (tj. kritéria kvalitativní, nikoli kvantitativní) a že hodnocení vycházelo z odborných, ale přesto do značné míry subjektivních úvah členů hodnotící komise.

28. Co se týká výše pokuty, považuji za vhodné konstatovat, že v daném případě se jednalo o veřejnou zakázku, za kterou mohl Úřad zadavateli uložit pokutu až do výše 1 532 541 Kč. Uložená pokuta tak dosahuje cca 13 % její maximální možné výše. Jak je zřejmé z odůvodnění napadeného rozhodnutí, orgán dohledu vzal při stanovení výše pokuty v úvahu všechny okolnosti daného případu, zejména polehčující okolnost spočívající ve velkém rozsahu hodnocených skutečností v rámci kritéria č. 2 „Kvalita“, který mohl vést k tomu, že zadavatel z důvodu přehlednosti rezignoval na precizní popis důvodů přidělení konkrétního počtu bodů. Mám tedy sice zato, že porušení zákona zadavatelem nebylo vedeno úmyslem preferovat konkrétního dodavatele či omezit jejich okruh, přesto však nemohu jeho pochybení hodnotit jako marginální, neboť všechna pochybení zasáhla do hlavního principu, na němž je zadávací řízení postaveno (tj. do zásady transparentnosti), a že se navíc jednalo z části o otázky, ke kterým se již v minulosti Úřad vyjádřil ve svých rozhodnutích nebo výkladových stanoviscích. Vycházím zejména z toho pohledu, že zadavatelem je subjekt, který, pokud nemá dostatečné personální zázemí, o které by se mohl opřít při formulování zadávací dokumentace a jmenovitě kvalifikačních kritérií a metod hodnocení nabídek, je s ohledem na svůj rozpočet schopen oslovit odborné a především věci znalé a zkušené subjekty, které se na zadávání veřejných zakázek dlouhodobě a úspěšně specializují. Vzhledem k tomu, že pokuta byla stanovena v dolní hranici možné sazby, neshledal jsem důvody pro její snížení. Přihlédl jsem rovněž k tomu, že zadavatel ve svém rozkladu proti výši uložené pokuty nevznesl žádné námitky.

VI. Závěr

29. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v rozkladu.
30. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Krajská zdravotní, a. s., Sociální péče 3316/12A, 401 13 Ústí nad Labem
2. B. Braun Medical, s. r. o., V Parku 2335/20, 148 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy